ka sarnane weikene benekene, mis enamasti-
talwrukki bes kaswab. Tal on wahest
üks, wahest kaks, wahest ka 6–7 tera-
sarnast sporangiat bes.) Kui leikaja
wümb wihu all palju putukaid, siis
tähendab be, et temal loomad hästi
õnnestawad. Ämmelgad tähendawad
lambaid, sarwedega putukad – sarwloo-
mi, aga sarwedeta putukad – hobusid.
Süs wõtab mõni ~~wana~~ wanem ini-
mene noorte sirbid korraga kätte,
terawad otsad kokku ja laulab:
Sirib, sirib, sirbikene,
Kõrib, kõrib, kõwerarauda:
Kelle sirp siin ette jõnab,
Sellel peigmees wastu sõnab."
Süs wiskab ta sirbid kõik korraga
üle õla taha poole. Kelle sirp kange-
male läks, se kõige enneem mehele
saab ehk naese wõtab.
Leiku lõputub laule on palju ja mitme
sugusid igal lauljalomad. Lauletakse
siis ka Helle laule, samati kui Hellet
ka heinategemise ja lõpetuse juures
sagedaste meele tuletatakse. (Hellest
kirjutasin kord pikemalt F. Fungi kogusse,
mis lühidelt „Muinasaja teaduses III" ära
on trükitud.